

Arrest

nr. 61061 van xx maand xxxx
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NAAM A. HAEGEMAN loco advocaat A. VANHOECKE en van attaché B. DIERCKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kitulgala. In 2002 zou u reeds aangesproken zijn door de autoriteiten wegens het krijgen van een telefoontje uit "LTTE" – gebied (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Uw oudste zoon, S.K. (...) zou in Vavuniya gewerkt hebben voor een computerbedrijf. In 2005 zou hij verdwenen zijn. Uw tweede zoon, S.P. (...) (09/12706) zou hem zijn gaan zoeken. Hij zou er achter gekomen zijn dat uw oudste zoon lid geworden was van de "LTTE". Uw jongste zoon zou de baan van uw oudste zoon hebben overgenomen en jullie zouden naar Vavuniya verhuisd zijn. Jullie zouden in de gaten gehouden worden door de autoriteiten. Uw oudste zoon zou jullie nog enkele malen bezocht hebben, maar de autoriteiten zouden jullie hierover ondervraagd hebben. Uw jongste zoon zou tweemaal gearresteerd zijn wegens uw oudste zoon zijn

betrekkingen met de "LTTE". Het zou jullie verboden zijn Vavuniya te verlaten. Begin 2009 zouden jullie naar Colombo gevlucht zijn en enkele maanden later zouden jullie Sri Lanka per vliegtuig verlaten hebben. Op 21 april 2009 diende u in België een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag verwijst u naar volgende documenten: uw geboorteakte met vertaling, medische attesten, de geboorteakte van uw vader, uw huwelijksakte en vertaling, uw identiteitskaart, de overlijdensakte van uw echtgenoot met vertaling, het arbeidscontract van uw zoon.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U beweerde door de Sri Lankaanse autoriteiten vervolgd te worden wegens uw oudste zoon zijn activiteiten bij de "LTTE". Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gezien uw beperkte verklaringen kan er echter geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw zoon ooit actief was voor de "LTTE". Hoewel u beweerde dat uw zoon sinds 2005 bij de "LTTE" zat en hoewel hij jullie nog een aantal keren opzocht, is uw kennis over zijn activiteiten bij de "LTTE" volledig onbestaande zodat er geen geloof meer kan gehecht worden aan uw bewering vervolgd te worden wegens uw zoons lidmaatschap bij de "LTTE". Zo weet u niet zeker waar of wanneer hij bij de "LTTE" ging, noch of hij vrijwillig of gedwongen lid werd (gehoorverslag CGVS p. 4). U weet niet bij welke eenheid hij zat, welke training hij kreeg, onder welke commandant hij diende of in welke "LTTE"- afdeling hij zat (gehoorverslag CGVS p. 4). U kende noch zijn functie, noch zijn rang. U wist niet waar hij actief was, noch of hij deelnam aan de gevechten. U kende zijn "LTTE"- bijnaam niet, noch wist u in welk kamp hij gelegerd was. Uw bewering dat uw zoon lid was van de "LTTE" is dan ook ongeloofwaardig. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u gezocht zou worden wegens de "LTTE"- activiteiten van uw zoon.

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart en geboorteakte wijzen op uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet ter discussie staan. De geboorteakte van uw vader, uw huwelijksakte en de overlijdensakte van uw echtgenoot voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier. Uw medische attesten wijzen enkel op de medische behandeling die u onderging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar zoon P.N.S. (...). Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 61060 van 9 mei 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van P.N.S. (...) verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"(...)

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker stelt dat hij een gegronde toekomstige vrees heeft voor vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep (Tamils) en wegens verdenking banden te hebben met de LTTE.

Verzoeker werpt op dat het normaal is dat hij geen info kan geven over de LTTE activiteiten van zijn broer S.K. omdat hij hem nog slechts tweemaal gezien heeft en dit gedurende zo'n 15 a 20 minuten. Hij wijst er ook op dat uit zijn gedetailleerde verklaringen duidelijk blijkt dat hij ervan verdacht werd banden te hebben met de LTTE.

Verzoeker bewijst niet dat het feit dat hij behoort tot (sociale) groep van de Tamils het bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. Hij verwijst hiervoor naar zijn gehoor en de neergelegde stukken.

De Raad wijst er op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De commissaris-neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

Met betrekking tot de documenten stelt de bestreden beslissing : « De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart en geboorteakte wijzen op uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Uw schooldocumenten en werkattesten voegen niets wezenlijks toe aan uw asielsdossier."

De Raad schaaft zich achter dit deel van de motivering.

Verzoeker toont niet aan dat zijn hoedanigheid van Tamil het bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging.

De bestreden beslissing stelt: "Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming."

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn broer sinds 2005 actief was voor de LTTE: "Gezien uw beperkte verklaringen kan er echter geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw broer ooit actief was voor de "LTTE". Hoewel u beweerde dat uw broer sinds 2005

bij de "LTTE" zat en hoewel hij jullie nog een aantal keren opzocht, is uw kennis over zijn activiteiten bij de "LTTE" volledig onbestaande zodat er geen geloof meer kan gehecht worden aan uw bewering vervolgd te worden wegens uw broers lidmaatschap bij de "LTTE". Zo weet u niet zeker waar hij bij de "LTTE" ging, noch of hij vrijwillig of gedwongen lid werd (gehoorverslag CGVS p. 5). U weet niet bij welke eenheid hij zat, welke training hij kreeg, onder welke commandant hij diende of in welke "LTTE"-afdeling hij zat (gehoorverslag CGVS p. 5). U kende noch zijn functie, noch zijn rang. U wist niet waar hij actief was, noch of hij deelnam aan de gevechten. U kende zijn "LTTE"- bijnaam niet. Uw bewering dat uw broer lid was van de "LTTE" is dan ook ongeloofwaardig.

Deze stelling wordt ook bevestigd door andere objectieve bronnen. U verklaarde dat u in mei 2010 vernomen zou hebben dat uw broer veilig was; maar noch u, noch uw moeder zouden sindsdien op enige manier contact hebben met uw broer (gehoorverslag CGVS p. 3, 5). Er werd u gevraagd of u een Facebook account heeft. U ontkende dit (gehoorverslag CGVS p. 5). Er werd u gevraagd of de naam Alex Benard u iets zegt; maar u beweerde deze niet te kennen (gehoorverslag CGVS p. 6). Geconfronteerd met de Facebookpagina van deze Alex Benard, diende u toe te geven dat u dit zelf bent. Ook gaf u aan een tweede Facebookpagina onder uw eigen naam te hebben. Er werd u op gewezen dat een van uw "Facebookvrienden" Skandarajah Kedeesh is. Na geconfronteerd te zijn met deze Facebookpagina gaf u toe dat het hier om uw broer ging. U werd er op gewezen dat u op de pagina van uw broer een filmpje had geplaatst om hem in mei 2010 te feliciteren met zijn verjaardag; uw broer reageerde hierop (gehoorverslag CGVS p. 6). Uw bewering geen contact meer te hebben met uw broer is dan ook ongeloofwaardig."

Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas en stelt dat hij zijn broer slechts tweemaal en gedurende 15 à 20 minuten teruggezien heeft. In zoverre dit een verklaring zou kunnen zijn voor het gebrek aan kennis van verzoeker, geeft hij geen enkele verklaring of argument dat de motieven van de bestreden beslissing zou ondermijnen wat betreft de facebook account van hemzelf en zijn broer en hun contact via facebook. Tot hij hiermee geconfronteerd werd ontkende verzoeker enig contact te hebben met zijn broer (zie gehoorverslag 10 februari 2011). De Raad schaart zich achter dit deel van de motivering.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 juncto 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM.

Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet verwijst naar artikel 48/4 zodat de schending van voormeld artikel in het kader van artikel 48/4 onderzocht zal worden.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker meent dat het duidelijk is dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka een gevaar loopt voor ernstige schade, bestaande uit foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing. Ook voert hij een ernstige bedreiging aan van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld door het Sri Lankaanse leger.

De Raad wijst er op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De commissaris-neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De vermelding van zijn vrees voor willekeurig geweld van het Sri Lankaanse leger is hiervan geen bewijs. Er zijn geen elementen in het administratief dossier

die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het artikel 48/4 Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 57/6 en 62 van Vreemdelingenwet en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 10 februari 2011 en 11 februari 2010 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Tamil machtig is en hij heeft zich laten bijstaan door een raadsman tijdens het gehoor van 11 februari 2010. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de Commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De verzoeker verklaart niet nader waarom artikel 57/6 Vreemdelingenwet geschonden zou zijn. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.4. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel aan.

Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de Commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratieve bevoegdheid.

Het vierde middel is niet gegrond.

2.5. In een vijfde middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2, 3, 5 en 9 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Verzoeker verduidelijkt niet waarom artikel 9 van het EVRM zou geschonden zijn. Dit onderdeel van het middel is bij gebrek aan duidelijkheid onontvankelijk.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-465/07>).

De Raad toetst de bepalingen van het EVRM zoals het recht op leven (artikel 2) en het recht op vrijheid en veiligheid (artikel 5) niet rechtstreeks, maar in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zoals hierboven reeds gebeurd is.

Het vijfde middel is niet gegrond.

*De middelen zijn niet gegrond. Verzoeker kan niet als een vluchteling worden erkend in de zin van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en komt tevens niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)”*

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt verzoekster geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt verzoekster geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS